

en saadan Lov imidlertid ikke strax vilde kunne blive givet, og da Systemet allerede er blevet givet Anvendelse paa ca. 600 Bestillingsmænd, var det nødvendigt, at man i den Mellemtid, hvort det vilde komme til at gjælde, indtil en senere Lov kunde afløse Regulativet, gif videre med dette for disse Bestillingsmænds Vedkommende, men det erede Thing vil se, at der navnlig i Justitsministeriets Lønningslov, der for faa Dage siden er vedtagen her i Thinget ved 3die Behandling, findes en § 13, som blandt Andet siger: „De nærmere Regler i saa Henseende fastsættes ved Lov. Indtil en saadan Lov udkommer, ordnes det Nærmere af Finantsministeren ved et Regulativ, hvori blandt Andet vil være at bestemme, at det overlades til Bestillingsmandens frie Valg enten at lade de til hans egen Alderdomsforsørgelse bestemte Afdrag i dette Viemed forblive indestaaende i Statskassen til Forrentning med 5 pCt. aarlig, eller at forlange dem anvendte til Indkjøb af en paa ubestemt Tid opsat Livrente eller Kapitaludbetaling.“ Vedkommende Bestillingsmand kan altsaa derefter selv vælge imellem, om han vil fordrø disse Afdrag opbevarede i Finantshovedkassen imod 5 pCt. Rente og Rentens Rente, indtil han enten afgaar ved Døden, eller han affædiges af Statens Tjeneste, og da der nu er opnaaet Enighed med Ministeriet om denne Bestemmelse, har man fra alle Sider været enig om, at den samme Bestemmelse maatte gjøres gjældende for dem, der allerede ved de Lønningslove, som vedtoges i forrige Samling, kom ind under Bestemmelsen om et lignende Afdrag. Man kunde opnaa dette ved i den vedkommende Paragraf i Loven for Justitsministeriets Embedsmænd at tilføje, at det Samme skulde gjøres gjældende for enhver Bestillingsmand, som kom under saadanne Vilkaar; men Ministeriet har ment, at det vilde være noget formløst at indsætte en saadan Bestemmelse der, som skulde gjælde for forskjellige andre Bestillingsmænd, hvortilmod det har anset det for rettest, at man udstrakte Bestemmelsen til at gjælde for de omhandlede Bestillingsmænd ved en særlig Lov. Det er efter denne Overenskomst med Ministeriet, at Lønningslovsudvalgets Formand og jeg som dets Ordførere nu ind-

bringe dette Lovforslag, og vi have antaget og haabe, at begge Things erede Formænd ville gjøre deres til, at Loven kan gaa igjennem Rigsdagen, endnu inden denne Samling sluttet. Vi tvivle ikke om, at dette vil kunne ske, da, som sagt, Lønningslovsudvalget og navnlig Forslagsstillerne, samt Regeringen ere aldeles enige om Lovens Indhold og om det Dnfskelige i, at den kommer frem. Jeg skal saaledes paa det Bedste anbefale Lovforslaget.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afslutning af Forhryningskontrakter samt Afregning med Søfolk.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2168 ff; Udvalgets Betænkning i Tillæg B Sp. 1417 ff).

Foruden de i Betænkningen opførte Endringsforslag var følgende Forslag fremkommet:

Til § 3.

Af Hindenburg og Klein:

I næstsidste Linie efter „Afregningen“ indskydes:

„Opstaar der ved denne Strid om, hvor meget der tilkommer Sømanden, bliver det omtvistede Beløb at tage i Forvaring af Vatterflouten, hvis Tilstaaelse derfor forsaavidt træder istedenfor Sømandens Kvittering, for at han i sin Tid, naar Sagen er afgjort ved Dom eller paa anden Maade, strax kan udbetale Beløbet, helt eller delvis, til den dertil Berettigede.“

Derefter sættes i en ny Linie Paragrafens sidste Punktum:

„Saavel Forhryningskontrakten“ osv.

Formanden: Med Hensyn til Endringsforslagene skal jeg bede erede Medlemmer være opmærksomme paa et Par Bemærk-